

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 514/11
09.03.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Vlaste Jovanović, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu koji je podnela H.k. I. a.d. B, za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda 23 Ui 255/10 od 08.09.2011. godine, uz učešće protivne stranke Republičke agencije za elektronske komunikacije kao pravnog sledbenika Republičke agencije za telekomunikacije Beograd, Višnjićeva broj 8, u predmetu donošenja odluke u izvršenju presude u upravnoj stvari izdavanja dozvole za rad fiksne radio-stanice, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 09.03.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačen je zahtev H.k. I. a.d. B. za donošenje odluke u izvršenju presude Upravnog suda 3 U 2803/10 (2008) od 28.04.2010. godine, kojom je uvažena njena tužba i poništeno rešenje Republičke agencije za telekomunikacije broj 1-05-345-233/07 od 22.01.2008. godine, a kojim rešenjem su prestale da važe dozvole za radio-difuzne stanice i dozvole za fiksne radio-stanice označene pod brojevima taksativno navedenim u dispozitivu rešenja izdate H.k. I. a.d. B, dana 04.08.2006. godine sa rokom važenja do 04.08.2014. godine zbog isteka roka za početak rada radio-stanice. U zahtevu za preispitivanje pobijanog rešenja podnetom zbog povrede zakona, podnosilac ističe da je 25.05.2010. godine dopisom pozvao Republičku agenciju za telekomunikacije da postupi po nalogu Upravnog suda i donese novo rešenje, ali da Agencija nije tako postupila, zbog čega je 28.09.2011. godine podnet zahtev Upravnom sudu da sam donese akt čije je donošenje naložio presudom 3 U. 2803/10 (2008) od 28.04.2010. godine. Smatra da je netačan zaključak Upravnog suda da je zahtev preuranjen u smislu člana 71. Zakona o upravnim sporovima, jer je od donošenja navedene presude do podnošenja zahteva prošlo više od 30 dana i naknadnih 7 dana, u kom roku je nadležni organ bio dužan da donese novi akt. Pored toga, ukazuje da je Upravni sud prilikom donošenja pobijanog rešenja bio nepropisno sastavljen, jer kao zapisničar nije navedeno isto lice u uvodu i na kraju rešenja, nije data pouka o pravnom sredstvu i sud se pozvao na odredbu člana 26. stav 1. tačka 1. u vezi člana 71. Zakona o upravnim sporovima, a što dovodi u pitanje da li podnosilac zahteva ima pravo da izjavi prigovor saglasno članu 27. stav 1. istog Zakona. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev, ukine pobijano rešenje, a predmet vrati Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

Protivna stranka, u odgovoru na zahtev, ukazuje da je zahtev nedozvoljen, jer nisu ispunjeni uslovi za njegovo podnošenje iz člana 49. Zakona o upravnim sporovima. Smatra da je rešenje Upravnog suda u svemu pravilno i na zakonu zasnovano i da su neosnovani navodi podnosioca koji se odnose na sastav suda jer sudijski savetnik zapisničar nije u sastavu suda odnosno sudske veća, a kako protiv pobijanog rešenja Upravnog suda nema redovnog pravnog sredstva, to ne stoji obaveza stavljanja pouke o pravnom sredstvu. Predlaže da sud zahtev odbije kao neosnovan.

Vrhovni kasacioni sud je u postupku prethodnog ispitivanja podnetog zahteva cenio navode odgovora na zahtev o dozvoljenosti podnetog pravnog sredstva, pa je našao da je zahtev dozvoljen. Naime, prema shvatanju ovoga suda, zahtev za preispitivanje pravnosnažne odluke Upravnog suda može da se podnese protiv pravnosnažnog rešenja Upravnog suda donetog po tužbi u upravnom sporu ukoliko su za njegovo podnošenje ispunjeni uslovi propisani članom 49. stav 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09). U konkretnom slučaju zahtev je podnet protiv pravosnažnog rešenja donetog u pravnoj stvari u kojoj je u upravnom postupku, prema članu 23. stav 3. Zakona o telekomunikacijama ("Sl. glasnik RS" broj 44/03), bila isključena žalba. Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja Upravni sud je zahtev odbacio, jer je našao da je podnet pre isteka roka iz člana 71. Zakona o upravnim sporovima i da podnosilac uz zahtev nije priložio dokaze iz kojih proizilazi ispunjenost procesno-pravnih pretpostavki propisanih istom zakonskom odredbom za njegovo podnošenje. Iz dostavljenih spisa Upravnog suda 23 Ui 255/10 vidi se da je podnosilac dana 01.10.2010. godine podneo tom sudu zahtev za postupanje u smislu člana 71. Zakona o upravnim sporovima, odnosno za donošenje odluke u izvršenju presude 3 U 2803/10 (2008) od 28.04.2010. godine, uz koji je priložio samo fotokopiju dopisa od 25.05.2010. godine kojim od Republičke agencije za telekomunikacije traži da postupi shodno navedenoj presudi. Kod iznetog stanja stvari, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pobijano rešenje doneto uz pravilnu primenu odredbe člana 71. Zakona o upravnim sporovima na utvrđeno činjenično stanje, pri čemu je Upravni sud u datom obrazloženju naveo dovoljne i jasne činjenične i pravne razloge za donetu odluku, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud. Ovo iz razloga što, i po shvatanju Vrhovnog kasacionog suda, stranka može da podnese sudu zahtev iz člana 71. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, tek nakon što je, po proteku roka od 30 dana od dana donošenja presude kojom je akt poništen, tražila od nadležnog organa njegovo donošenje, pa ovaj organ po takvom zahtevu, a ni u roku od 7 dana od ponovljenog traženja, nije doneo novi upravni akt.

Sud je cenio navode zahteva kojima se ukazuje na povrede pravila postupka propisane odredbama Zakona o upravnim sporovima, ali polazeći od napred iznetog činjeničnog i pravnog stanja ove upravne stvari, nalazi da ove povrede nisu od bitnog uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti pobijanog rešenja. Ovo iz razloga što je uvidom u pobijano rešenje i dostavljene spise Upravnog suda utvrđeno da je to rešenje doneto u sednici veća, zbog čega se protiv istog ne može izjaviti prigovor iz člana 27. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, dok se kod označenja imena zapisničara očigledno radi o greškama u imenima, koje se na osnovu člana 74. Zakona o upravnim sporovima shodnom primenom člana 349. stav 1. Zakona o parničnom postupku u vezi člana 354. istog Zakona mogu u svako doba ispraviti. Navodi zahteva kojima se ukazuje da pobijano rešenje ne sadrži pouku o pravnom sredstvu, nisu osnovani, jer prema članu 7. stav 2. Zakona o upravnim sporovima žalba kao redovno pravno sredstvo za koje se stranci obavezno daje pouka o pravnom sredstvu nije dozvoljena protiv odluka Upravnog suda, a za korišćenje vanrednih pravnih sredstava ne daje se pravna pouka. Prilikom ocene prednjih navoda zahteva, Vrhovni kasacioni sud je imao u vidu i činjenicu da podnosilac zahteva ima pravo i mogućnost da Upravnom sudu ponovo podnese zahtev za donošenje upravnog akta u izvršenju presude 3 U 2803/10 (2008) od 28.04.2010. godine, ispunjenjem za to propisanih procesno-pravnih pretpostavki iz člana 71. Zakona o upravnim sporovima.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 09.03.2012. godine, Uzp 514/11

Zapisničar,

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.